

SURUNLIEKIT

säv. Veikko Juntunen
san. Esko Vuorinen-V. Juntunen

Tää tullut ei yllättäin
kun pöytäni yksin jäin.
Tyhjänä tuolin näin,
sä lähdit viereltäin.

Se koskee kuin ennenkin,
liikaakin.
Se tuli taas yllättäin,
se repii sydäntäin.

ONKO KOHTALON KORTIT
LYÖNEET KIINNI NE PORTIT,
JOIDEN TAKANA KERRAN
MYÖS OLLA SAIN.

SIELLÄ MÄ VAIN,
TUNSIN MYÖS SEN,
KAIVATUN RAKKAUDEN.

MÄ ETSIN JA HAIN,
TAAS ONNEAIN
SURUNLIEKIT POLTTAA RINNASSAIN.

Kun vaihdoin mä maisemaa,
jäi taakseni jäinen maa.
Mä jotenkin luulin niin,
kai vielä ihmeisiin.

Se koskee kuin ennenkin...

ONKO KOHTALON KORTIT...